

گاؤری

شماره نمبر 20

kcs_kalam@yahoo.com

مدیر اعلیٰ	محمد زمان ساگر	نمائندہ کینور لام (دیر کوہستان)	عبدالقیوم
مدیر	گل رحمان	نمائندہ تھل (دیر کوہستان)	بخت روان
معاون مدیران	شمشی خان، عبدالعلی	نمائندہ کھلکوٹ (دیر کوہستان)	محمد اقبال
نمائندہ اتروڑ	وزیر الملک	معاون خصوصی دیر کوہستان	عبدالجلال
نمائندہ اوشو	شیراللہ		

گاؤری کلچرل سوسائٹی

http://www.geocities.com/kcs_kalam

فون نمبر: 0946-830753

محله محبت خیل، پرانا بازار، کلام، سوات

شکر گاؤری جب پا جان ہی

اُخ ایچھلاں آشو اُون کم این سوچ پا نہ کرانہش کو گاؤری جب پا بھی چُنڑجی تے پرجی تہ. اکٹار این منہش ارو مُون جیاں کتیک الفاظ این چھلاں تھو اُون توم نہ چُنڑجنت. متال کراں ارو اخلاص ما کہ خلاص.

بار کالہ میچ اُ انگریز کالم کہ یاش. تن مُون جب ایچھیٹ ایچھیٹ ازده کا خلک سہ جولاشات تے آکی آکی ٹکی چُنڑوشت، تن ده این خلک پا چُنجن ارو ای انگریز ہو تی مُون جب منت تے پرت کا نہ اُون مہ پا کوشیش کا تانی جب چُنڑی تے پری. تہیں انگریز اُ تے کتیک قابل جاتک اُ ملی کاک حروف نہ آس تے توم پا چائی تے تیپوت سمسو سمسو اسان چُنڑوگ رہ کار شروع کیر.

تہیں انگریز اُ این جب این کیر کوشیش کا اُ پراجیکٹ پا منظور کیر اُون این جب می پرائمری اسکول کولا کری تہ. تہیں پراجیکٹ می کتیک زوانان شامل ہو توم اُ گاؤری جب می پرائمری آں اولان کالان کورس تیار کیت. مٹو پیخور اُ استادانیں ٹریننگ شروع تھی. سہ مکمل ہی تے اُماد تھو اُون آنوم بریش می دُو اسکول کولا ہوئی.

ای مُون کیر بار گان شکراں مقام اُون آج مہ گاؤری جب می اسکول کولا کروگیں تیاری کرنٹ. این چھلہ مہ جان ہو تے تہیں وخ پا دُور نات اُون ای پا دی جیاں چھلہ چُنڑجی تے پرجی تہ. این سکول کولا کروگیں اپانسہ این مطالب نہ کو مہ صرف تانی جب می چُنڑوگ تے پروگ ازده کری تہ. آس ما علاوہ اُ فائدہ این تھو اُون تانی جب می اولہ سباق منی تے تیپوت دی جب می سباق مَنوگ بار آسان ہواں.

قیامتاً دوسہ کی قسماں عزر قبول نہ ہوئی

چُنڈیل : گوہر رحمان، شہو، کالام

یاد ما تھی رٹوشاش تہ حضرت ایوب علیہ السلام رٹش. لہذا تُو بِلگاراں بان کا ایج کرنٹ. فرشتاً کہ حُکم ہوئی اُون آس پا گیچو جہنم وا تلاً. اَ بانمیز ایس اللہ پاکیں عدالت می حاضر کری، آس ما تپوس کری اُون تئی کا نماز نہ کیش؟. ائی منی اُون اے اللہ میں شیٹہ کار بار آس. کہ چری کار چھیری نماز کرینش ماں میس روش می بچنش. لہذا تسیں پیدہ می ما نماز درو. حکم ہوئی اُون فرعونیں ایس حضرت آسیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا گیا. حضرت آسیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا حاضر ہوئی. تھکو این بانمیز ایس ما تپوس ہوئی اُون چھاں میس بار ظالیم آس آ کو حضرت آسیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا آں میس فرعون؟. ارشاد ہوئی اُون آسیہ ایچھلاں ظالیم میشین ایس آس پرہ بار نیک تے عبادت والہ ایس آس. کہ چری میشان ظلم عبادت ما رٹوشاش تے آسیہ رٹش. اَ بانمیز ایس کہ میشان ظلمان عُذر ایج تھو. فرشتاً کہ حکم ہوئی اُون گیچو آس پا تلاً دوزخاں انگار وا.

این تھو بانماز مانوچاں سزا. لہذا مہ سوچ کری اُون آج مُون کتیک نماز درنت. کوچر مُون بار آشت، اُو ما کہ خُدائی پاک اَ بار دیت. کئی شی ایں کمی نات. تھکو پا مہ نماز نہ کرنٹ. مُون ذہن می سرہ این خیال بامو نہ ینت کو نماز پا کراں تہ. نماز ما رہ

کاں مانوچ دُنائیں ریاست می تے حکومت می مشغول ہو تے نماز ما تے اللہ پاکیں فکر ما تھی غافل آس تھیں مانوچ قیامتاً دوسہ اللہ پاکاں مُکھاموک نماز قضا کروگاں اینچھلہ عذر پیش کری ارون اے اللہ تئی مکہ باچیئت دیش تے این باچیئت کار اتیک آس اُون مکہ تھوس کھراشوگاں پا وخت میلا نہ ہوانش. یہ نماز کھیکی کرمش. اللہ پاک حکم دی اُون گیا داؤد تے سلیمان علیہ السلام. آم دُوا یائی تے اللہ پاک منی اُون چھٹا آخر آم پا انسان آس تے باچان آس، اسوں باچیئت تھوں باچیئت ما بار گین آس. پرہ تھکو پا اوم کھنہ نماز تے اللہ آں یاد نہ دروش. کہ چری باچیئت کارونہ دہ نماز دروشاش تے آم ما درش. ائی تھوں غلطی، نارستی تے دین ما باپرواہ ہوگاں وجا دہ دروت. تھکو فرشتاً کہ حُکم ہوئی اُون اوم گی دوزخ وا تلاً.

اَ بانماز تانی بِلگاراں عُذر پیش کری اُون اے اللہ تئی مکہ مرض دیش این مرضاں وجا دہ می ما نماز درو. ارشاد ہوئی اُون حضرت ایوب علیہ السلام گیا. ایوب علیہ السلام حاضر ہوئی. این مانوچ ما تپوس ہوئی اُون کیک تو کہ آس ما زیات بِلگ آس آ؟. اسان بدن می لڑیم شیش پرہ اسیں اَ شینش پا ماں یاد ما غافل نہ آس. کہ چری بِلگار اللہ پاکاں

آخرتیں کھیر تھی". مطالبہ میں اُس نے
دُنایہ کے عبادت کیر آخرتہ سے پکار یے۔
تہیں عبادتوں مطابق ثواب تے اجر میلا ہوئے۔
کُن اچھوٹ عبادت کیر تے تسار درجہ پا
کم ہوئے۔

فرض ہوت۔ فرض میں کہ منان اُس تاس
خامخہ کرجاں۔ کہ چری نہ کیر تے تسیں
خامخہ تپوس ہویں۔ اُشی میں تپوس ہوشیت
تے تسیں کیر مٹو گشی تیاری کروگ پکار۔
رسول پاکاں حدیث تھو اُس "میں دُنای

عیسیٰ علیہ السلام تے ملنگ

پنڈیل : . شاہ نواز شانی، صالح آباد، اترپردہ

تاس کہ ارو ائی میں ایساں قبر۔ مہ آگ دی
سہ وعدہ کیش اُس کاں آگ مور تے دی
تاس سہ تانی دریل عمر اوڑ کرئ۔ یہ دی کی
پن نہ جاننت خو روزانہ اسان قبر رہ رینگنت۔
ارو ملنگاں بیان بچی حضرت عیسیٰ علیہ
السلام بار زیات خفہ ہو۔ تن دُو رکت نفلیں
دا رب کہ بلوئی گیس۔ ارو " اے اللہ تو میں
ملنگ میں عمر اوڑ کا اسیں ایس جان کر۔"
ارو سوال قبول ہو اللہ رب ا تانی قدرت سہ
میں ایس جان کیر۔ سہ قبر تھی مللاں جوڑا
مئی نکیس۔ دُوئی آگ دی سہ بڑہ گڑہ کیر۔
ام دُو خوشیلی مئی مشغول آس تے عیسیٰ
علیہ السلام تہ گا۔ ایس ارو تئی کنا کیر اُس
یہ جان ہی۔ میں ا سُوا قصہ کیر۔ ایس ارو
مٹو دُو شی کہ چوئی۔ میں ارو یہ مٹو اتوشی
آرام کرن ت مئی بار کڑا لکوت۔ ارو ان تانی
ایساں مدال رہ تھوس دیت تے آس نین یئی۔
ان مئی اتھاں وخاں باچاں پو، شازدہ چکرہ یا
تن اتھیں ایس لیج۔ تن ایس کہ اواز کیر اُس
چھاں مدال رہ کم نین گات؟ میں ایس کہ
شازدہ بار خوش یائی ان آس کہ مٹو ارو " میں

میں ا گاوڑی آس تسار نام خالد آس۔ ا
دوس کھوپتانه یہ تسیں شیکہ گا۔ تسوں شیکہ
چکیسر تھی ا مولان چچ ویلی آ یاش۔ تن
ماکہ ا قصہ شروع کیر۔ ارو مٹو استاد ماکہ
قصہ کرنش۔ منہ میچوک زمانہ ا میں آس،
تن تانی خوشی دہ باوہ کیش۔ ارو ایس تے
میں آگ دی رہ بار زیات میان آس۔ تم ا
آگ دی سہ وعدہ کیش اُس مٹو دُوئی ماکہ
کاں آگ میں مور تے دی اتھاں مرال سہ
تانی بقایا عمر اوڑ کرئ۔ میں نین کیر اُس دُو
اکیت سہ مری تہ۔ اسان باوہ آں ا کال ہو تے
قدرتاں شان اسیں ایس مر۔ ائی لونئی ہو۔ ارو
ائی روزانہ چو تسار قبر راک کہ بیوست۔
کھوپتان ہوانت تے ائی واپس شی کہ ینت۔ ان
مئی اسان پیش کال ہو تے اسیں دیر تے تھوس
پالگ ہو تے آس ما ملنگ چاجن۔ ا دوس
ائی قبر راک بیال آس تے بردم گھور دہ بار
ران بزروگ ا میں یات۔ میں میں ا آس ما
تپوس کیر ارو تو روزانہ کا میں قبر رہ بیال
آشت تے کا رینگونت۔ اتھاں میں ی
حضرت عیسیٰ علیہ السلام آس۔ میں ملنگ

السلام پا پھس. ملنگ باچا کہ ارو حصار ہو
 مان گواہ یائی. عیسیٰ علیہ السلام ارو باچہ
 سلامت این ایس انکار تھی تے ملنگان
 انامات واپس کردہ. ایس آ بار زور آ اواز دیت
 ارو ملنگان کہ انامات تھو تے تأس واپس گن
 دہ. اسان این مٹوگ دہ این ایس سومیں آ
 ٹھاٹھ ہو گئی. باچہ تے درباریان سوا حران ہو.
 حضرت عیسیٰ علیہ السلام غاپ ہو. امہ این
 ملنگ کہ ارو سوا حال بیان کر. ملنگ آ تانی
 لنگیلاں سوا قصہ کا دت. باچہ بار خفہ ہو
 تے تن ملنگ ما معیفی دیئی. باچہ ارو ملنگ
 آج تھی باد تو مکہ بی. ملنگان پکوکور می
 انگار جلنش، تن باچا کہ سلام کا روان ہو.
 واپس چو تھیں مقبراً ماکہ بھاش. کتیک کالہ
 باد اسان پا اتھان مقبراً ماکہ حاق پھس.
 خدائی پاک تانی کار ران جانان.

ملنگ تہ جادوگر، ان می رہ جادو کا تانی
 کیت". شازدہ آس کہ ارو گھور رہ اک. ایس
 آ تانی میشان تھوس تو آ باٹ دا باچان پوسہ
 گئی. ملنگ چنجین تے بردمو کومی نات. ان
 چو باچان دربار می شکایات کیر اون چھان
 پو آ میں ایس ڈاوت. باچہ بار خفہ ہو تن
 ملنگ ما گواہ دیائی اون تو لی دوسہ باد تانی
 گواہ پیش کر نہ تے چھان تھوس کروٹان.
 اتھان ملنگ طلبہ نکاس قدرتاں شان بیر
 حضرت عیسیٰ علیہ السلام مکہ یائی. سہ آس
 کہ ارو غام موکر لی دوسہ باد یہ حاضر ہو
 چھیں کیر گواہی دیانت. باچا آ تمام مخلوق
 جمع کا ایس تے ملنگ آک دی سہ موک
 کیر. این ایس آ اواز کیر اون یہ ملنگ نہ،
 جانیں یہ تہ باچان پو این ایس. ان مون عزت
 رہ داغ شات آس کہ پھانسی پکار. اردلیان آ
 ملنگ گرفتار کیر تے ان می عیسیٰ علیہ

کالماں سأل

چٹریل: . عبدالغفار، دیر کوستان

دیگراں روان ہو. این پن دہ ماکہ بار مزہ یائی.
 کہ وخہ مہ لام کہ پھاش تے خلکہ ماکہ بڑ
 بڑ منو. تھیں خلق آ تھیر تلی مون نہ چھورو،
 توم آ مون بار تانگ کیر تے مون نہ چھورو ،
 آخر مہ بار مجبور ہو توم سہ تسوں شی کہ
 گا. توم آ مون بار عزات کیر. مہ رات تام سہ
 لنگا سارہ کالم وا گا. تاتہ سال مال کیر. تاتہ
 آ سکا کہ مون دو دوس ہو. توم ما اوزگار ہو
 تھکو مہ ازروٹ کہ اُکس. تاتہ مون باس ہو.

یہ تے ماں سیت کالم پھر بچنش، مہ پیادہ
 آس. مہ باڈگوئی می پھاش تے ما رہ آگہ
 مچو. پنہ ما رہ بار تکلیف لنگو. مہ آگا می
 بار حدہ ٹپو تھکو مو مہ ازروٹان بانال کہ
 پھس. تیما مہ دمہ کیر. دیگر آگہ درو تے مہ
 تھکو روان ہو. کہ وخہ مہ جاریر در آ لنگو
 تے تیاکہ ماکہ ڈگیر این بانگ دت. تیما تھی
 مہ گونجا دہ وس. کہ وخہ مہ شجونہ ڈب
 کہ پھاش تے تیاکہ مہ دمہ دت. تھکو مہ

سآره تن تهى مه پياده نكس. تنهين بآ تهى مه دآ تانى كينول لام كه يآئ.

ماتلو بٹ

چُنڙيل: . سرفراز خان، پي اى ٿي، مڏل سڪول لاموتئ

خلق تنهين وڃه جابل آش. يئ او بوب آن حق ما شيد نه آش. يئ بوب گنار بوش ترے تأس اپان ره بوجه گنڙلي کرنش. وڃاآن لنگوگ سه دمآ سه خلق مي اقل پيدا بي. يئ بوب آن حاق جانو. مٿو پا تنهين باٹ موجود تهو پره تعليم ترے اقلآن وڃا ده تنهين جهالآت ختم بي.

لاموتئ آن علاقه جندري مي آ بهاگ تهو تأس كه ماتلو باٹ منآن. اسان سجره اين نان. ميجوگ زُمان مي كوم گنار بوش ترے تأس گيجو تنهين بٹ تهى واكه تلمش كان بٹ قصه يه چُنڙنت ته ترے ائ مٿو پا موجود تهو. تأس پشى مٿو پا تنهين خلقاں يآد تازه بوانت. اين باٹ جندري آن علاقه تمل مي موجود تهو. اين قصه ميجوگ گفاراں وڃا.

چچ گُمرآڻاں سآله گا

چُنڙيل: . عبدالجلال، لاموتئ، ڊير كورستان

نماشامين گيل منظور كير. ڊگير مه نه مانوچ نه جال گي موسين كه گا. دي چچ گُمرآڻاں سآله روان بو. چوگ چوگ ماكه تامه گُمرآڻه ميجوگ جل مي بآ آلوگان آ پهره دي كي نه ليچ. تم بآر خفه بو. تم آ منو اوں مه ڊگير كون ي گُمرآڻاں سآله نه چوي. نماشامه بآر انچك آ مه جيب ده كينولام كه ياگ. چچ كه نماشامين گيل اين دعوت محيب الحق اُستاد صآب آ ديش. گيل كهآ تي مه ٿكده شجال آش، چو تي دارآ شي زين گا. چچ آ ماں جولآگ راكه يقين نه كا پشمان بوش.

مه كه كالم ترے ازروٿ تهى چچ يآش. تم گُمرآڻاں سآله بچوڪه شوق کرنش. مي نوم كه منو اوں گُمرآڻاں مزه ناٿهو. خو تم بآر شوق کرنش. بهرحال مه روان بو. مه آ جيب ده كينولام تهى كه روان بو. پنه بآر خلق ما سه ميلا بو. تام آ ماكه گيل باسين كير بآر زور شيگ خو آن بان كا اپان لاسائ. آ بهاگه محمد مني آ ميش آش تن مون رٿي ماكه چي دت. چي پوانش ترے مون آ دوست كندياوال يآئ. سه ارو باس مڪه كرا. مه بآر اپان خلاص كروگين كوشيش كير خو تن دستي قران ٿكو. بس مه تأس سه دوپآم دوسين

وخ اچھلہ نہ آشاں

چُنڑیل : ماسٹر عبدالغفار، شہو، کالام

چو دی دی بآ نوکری شروع کیش. آ
دوس اسان آ نوکار تانی نام نایاک سہ
بیال آش تے آ فقیر آ بارہ اواز کیر. نام
نایاک بآ رحم دل تے خدائی پویان آش،
تن تانی نوکر کہ حکم دت ارو ایس فقیر
شیکہ لنگا آس کہ دمیل ڈیرہ گیل دا
اسیں ضرورات پورہ کر. نوکر آ فقیر کہ
خرچہ دا واپس یائی تے تسیں ایج تھی
اسوم وانش.

نایاک تاس ما تپوس کیر ارو تو کا
رینگنت؟ نوکر آ جواب دت ارو ایس فقیر
کان آج ہماک خار گڑا کہ یات تے ای آ
وخت مئی بآ مالدار آش. آس کہ کئی شئی
ایس کمی نہ آش تے یہ پا آس سہ نوکار
آش. آج تانی میجوک نایاک ایس حال مئی
پشی مئی رینگوگ یائی. نام نایک نوکراں
جولاگ بچی تاس کہ منو ارو تئی تانی
زوڑ نایاک تے پویانو پرہ تئی مئی نہ پویانو.
یہ تتھیں فقیر اوں یہ آ دوس چھال ایس
نایاک کہ سوال کہ یاش. ان مکہ گیل دا
مئی بآ اسپور کیر تے میں کئی مداد نہ
کیر. آج ای کیں حال مئی تھو تے ای
اسان غروراں تے شوم توپان نتیجہ.

آ گیل مئی آ میش آش، تاس کے روپی
پانسیں کئی کمی نہ آش. بآ نوکراں
چاکراں تسال آش. ایس میش کے مال تے
بآ آش پرہ آس کے اخلاقیں دولات نہ
آش. ای بآ مغرور آش. کاں نی غریب
کہ آ پانس پا نہ دیانش. آ دوس آ غریب
چھنجال کوچر شا بوشاگ ہوگال اسان
دران راکہ یائی. تن آس ما مداد دیئی. پرہ
ایس مالدار میش آ تاس کہ کنا داگ تے
پھر کہ چھور پرہ تاس کہ گیل دا تانی
نوکراں کہ ارو حکم دت ارو آس بآ کہ
گڑی دار بند کرا. ایس فقیر آ تھوس وا کا
پتکہ خاموش ہو گا. ای آ دوساں جولاگ
نہ، کونامو ایس مالدار میش کہ فقیران یاش
ایس توم سہ ایس چھال کرنش.

خدایاں کار کہ پیش ایس مالدار میش کہ
کاروبار مئی تاوان رہ تاوان یاشت تے
نیستی آس پتہ یاشیت. تسال نوکراں تے
سیتان آ سوئی آ تاس چھیری گا. جولاگ
ایس حد کہ گا اوں تسیں سو روپی لیس.
تن تانی شیٹ پا لیاری.

ان مئی بآ وخت لنگو اسان نوکراں آ

لوک عید گان جبا می

چُنیل: سعید روشن، گلشن آباد، اُتوڑ

یارآن یہ گپ نہ دیانت. دُو زخم ہوت،
توم واکہ مینگور وا نُو. تن ماکہ مہ گیم
باس کیر. مہ سُوا مُو نین گا. سارہ دام
اُتوڑہ اعلان ہُو ارو جبا ا سات ما نُوج
ماروت، کم کفن دفن کہ گاتے خُدائ
تم ما رضا ہوئی. تن می یہ پا گا. مہ
عیدان نماز جبا ا کیر تے جناز پا کیر.
سات قبر ا باگ والو. آم سُوا مُو ا شیٹان
اشو. آم ڈگیرہ کار تھی تانی شیکہ ینش
تے اسوں دت. آم سُوا مُو ا باگ مارو.

لوک عید کے ا دوس دروش تے مہ دارا
شی بیال آش تے عیدان اعلان ہُو بارہ
توبیکہ دانت. مہ سُوا مُو بار خوشال ہُو.
ما سہ محفل مائی کہ ظفر، ساجد، ایاز،
زابد، تے اکبر بیال آش. توم لڈو این گیم
کرنش، اٹوشی شباً ا باد رحمن یائی ارو
یارآن گان جبا می گُجر این جار نیت. ا
شیٹان سات ما نُوج ماروت تے دُو ی زخم
ہوت. مہ سُوا مُو بار خپہ ہُو. مہ رحمن
کہ ارو یار ما سہ گپ مُو دہ. سہ ارو

کمزور عشق

شمشی خان کالامی، کارگلو، کالام

گین؟. دکاندار تأس کہ ارو عشق می
حساب نہ آشان. تے ائی تے میں محبوبہ
آشی. این بوجی مولانا روم آجانہ گنگار
یا چھور ہُو. سہ بار وخہ باد ہوش می
یائی. دکاندار ا تپوس کیر ارو مولن تھکہ
کہ چھال ہوش؟ سہ دکاندار کہ ارو مکہ
تے تانی کمزیر عشق رہ سادوبی یئی. تُو ا
انسانیں عشق ماکہ حساباں خیال نہ
کرت. یہ تانی رباں یاد پا تسپاں کول
گرا حساب دہ کرت. ماں ہمسوس تے
تانی کمزیر عشق رہ یاگ.

ا دیر مولانا روم سوده گنوگیں کیر بازار
پھر گاش. تاتہ کھیکی دکاندار کہ کاج
ہُو تے بیردم تے ا اسپوجا پا سوده کرینت.
ائی اوام کہ دا پاج ہُو. کھیکی این ایس ا
سوده کا لسی دکاندار ماتھی حسابیں
تپوس کیر تے دکاندار تأس کہ ارو میو
چھاں بھی کہ حساب، میتوب ماکہ
حساب نہ آشان. تانی پن پیش.

این جیمیل روسات ہی تے مولانا روم ا
دکاندار ما تپوس کیر اوں این جیمیل کوم
آش تے تی آس ما سوده آل پانس کا نہ